

העם מושתק [?] מכונת התעמולה לא מפסיקה | מפת "התקשורת" האיראנית

written by מכון משגב | 13.01.2026

בעודי כותב שורות אלו, אני חווה על בשרי את העלטה שהמשטר האיראני כופה על אזרחיו. יותר ממאה שעות שאיראן מנותקת מהעולם, ואני לא יודע דבר על משפחתי שם. לא יודע אם הם בטוחים, לא יודע כיצד הם מתמודדים עם הטבח שמתרחש ברחובות. הדממה המחרישה הזו גוזלת את השינה מעיניי לילה אחר לילה, והלב נקרע מפחד וחוסר אונים.

מאז 28 בדצמבר, כשפרצו המחאות בבזאר של טהרן על רקע קריסת הכלכלה, הרחובות באיראן בוערים. מה שהתחיל כמחאה על יוקר המחיה התפשט לכל 31 המחוזות והפך למרד עממי נגד המשטר [?] הגדול ביותר מאז מהפכת 1979.

"מוות לדיקטטור"

המפגינים קוראים "מוות לדיקטטור" ומניפים את דגל האריה והשמש, סמל איראן לפני המהפכה האסלאמית. תגובת המשטר הייתה אכזרית: ירי חי באזרחים ואלפי הרוגים. וכדי להסתיר את הטבח מעיני העולם, ב-8 בינואר המשטר ניתק את האינטרנט והתקשורת לחלוטין.

בזמן שהאזרחים האיראנים מנותקים מהעולם, מערך התעמולה של המשטר פועל במלוא העוצמה. הטלוויזיה הממלכתית משדרת הפגנות תמיכה מתוזמרות במשטר, בעוד המפגינים מוצגים כ"בריונים", "פורעים" ו"טרוריסטים" בשירות ישראל וארה"ב. המנהיג העליון עלי ח'אמנאי הכריז שיש "לשים את הפורעים במקומם", והתובע הכללי אף הזהיר שמשנתפי המחאות ייחשבו "אויבי אלוהים" [?] עבירה שעונשה מוות.

מאחורי הנרטיב הזה עומד מערך תעמולה עצום. רשות השידור האיראנית IRIB, שמנהלה ממונה ישירות על ידי המנהיג העליון, מפעילה כ-72 ערוצי טלוויזיה: 20 ערוצים ארציים בפרסית, 18 ערוצים בשפות זרות [?] אנגלית, ערבית, ספרדית, טורקית ועוד [?] ו-34 ערוצים אזוריים.

לצידם פועלות 15 סוכנויות ידיעות, חלקן מזוהות ישירות עם משמרות המהפכה כמו "פארס", "תסנים" ו"משרק" [?] הידועות לשמצה בדיווחים מוטים ולעתים כוזבים. ומעל לכל אלה, אינספור חשבונות ברשתות החברתיות שמפיצים את התעמולה האיראנית ללא הפסקה.

שליטה ביד רמה

גם בעיתונות הכתובה המשטר שולט ביד רמה. עיתון "כיהאן", שופר המנהיג העליון, קובע את הנרטיב המרכזי יחד עם "ג'ואן" של משמרות המהפכה ו"וטן-י אמרוז". לצידם פועלים עיתונים של גורמי כוח אחרים: "המשהרי" של עיריית טהרן, "מיזאן" של הרשות השופטת, ואפילו עיתונים שנחשבו רפורמיסטיים כמו "שרק" ו"אעתמאד".

בימים כתיקונם יש ביניהם ויכוחים, מתיחות, לפעמים אפילו ביקורת זהירה. אבל מאז שפרצה המחאה כולם מדברים בקול אחד. כשהמשטר מרגיש מאוים, השורות מתיישרות.

אותו מערך תעמולה עצום פועל גם נגד ישראל. ערוצים כמו "אלעאלם" ו"אלכות'ר" בערבית, ו-Press TV באנגלית, משדרים סביב השעון תוכן אנטי-ישראלי לקהלים ברחבי המזרח התיכון והעולם. הם מציגים את ישראל כשורש כל רע באזור, מכחישים את השואה, מאדירים את "ציר ההתנגדות" ומשבחים פיגועים נגד ישראלים. זו לא סתם עוינות ^[2] זו מלחמת תודעה מתוכננת ומתוקצבת, שמטרתה להאציל לגיטימציה על המשטר ולהסית נגד ישראל.

הדיכוי נחשף

האירוניה המרה היא שאותו משטר שמשקיע משאבים אדירים כדי להפיץ את הנרטיב שלו לעולם, חוסם מאזרחיו את היכולת לספר את האמת שלהם. המשפחה שלי באיראן, כמו מיליונים אחרים, אינה יכולה לשתף את העולם במה שהיא חווה. אני יכול רק לקוות שהם בטוחים, ולהעיד מכאן על מה שהמשטר מנסה להסתיר: שהעם האיראני קם נגד מדכאיו, ושום תעמולה לא תוכל לכסות על הדם שנשפך ברחובות.

הכותב הוא יוצא איראן ששמו שמור אצלנו והוא חוקר אורח במכון משגב.

פורסם בישראל היום, בתאריך 13 לינואר 2026.